

PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 38/23

2023 m. kovo 1 d., Liuksemburgas

Bendrojo Teismo sprendimai bylose T-480/20 ir T-540/20 | *Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics ir Jushi Egypt for Fiberglass Industry / Komisija*

Kinijos suteikta subsidija gali būti priskirta Egiptui kaip produkto, kuriam taikomos kompensacinės priemonės, kilmės arba eksportuojančiai valstybei

Kinijos ir Egipto Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonoje įsteigtoms, tačiau Kinijos subsidijuojamoms bendrovėms gali būti taikomi kompensaciniai muitai

Gavusi 2019 m. balandžio 1 d. skundą, Europos Komisija priėmė įgyvendinimo reglamentą 2020/776, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos ir Egipto kilmės austoms ir (arba) siūtoms stiklo pluošto medžiagoms (toliau – SPM) nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai¹.

Gavusi antrąjį 2019 m. balandžio 24 d. skundą, Komisija, be kita ko, priėmė įgyvendinimo reglamentą 2020/870, kuriuo importuojamiems Egipto kilmės ištisinių gijų stiklo pluošto produktams (toliau – SPP) nustatomas galutinis kompensacinis muftas, galutinai surenkamas laikinasis kompensacinis muftas ir taikomas minėtiems registruotiems importuojamiems SPP nustatytas galutinis kompensacinis muftas². SPP yra pagrindinė žaliava, naudojama SPM gaminti.

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (toliau – *Hengshi*) ir *Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE* (toliau – *Jushi*), dvi pagal Egipto teisės aktus įsteigtos bendrovės, kurių akcininkai yra Kinijos subjektai, gamina ir eksportuoja SPM į Europos Sąjungą. *Jushi*, be kita ko, gamina ir eksportuoja SFV į Sąjungą. Abi bendrovės yra įsteigtos Kinijos ir Egipto Sueco ekonominio ir prekybos bendradarbiavimo zonoje (toliau – Sueco EPB zona), ją kartu įsteigė Egiptas ir Kinija, atsižvelgdami į savo atitinkamas nacionalines strategijas, t. y. Egipto Sueco kanalo koridoriaus plėtros planą ir Kinijos „Sausumos ir jūros kelių“ iniciatyvą. Pastaroji iniciatyva leidžia Kinijos valdžios institucijoms suteikti tam tikrą naudą, taip pat – finansinę, Sueco EPB zonoje įsteigtoms Kinijos bendrovėms.

Kadangi *Hengshi* ir *Jushi* manė, kad Komisijos nustatytais kompensaciniais muftais joms buvo padaryta žalos, jos Bendrajame Teisme pareiškė ieškinį dėl įgyvendinimo reglamento 2020/776 panaikinimo. Atskiru ieškiniu *Jushi*, be kita ko, prašė panaikinti įgyvendinimo reglamentą 2020/870.

Bendrasis Teismas šiuos ieškinius atmetė ir kartu patikslino sąlygas, kuriomis Komisija gali produkto kilmės arba

¹ 2020 m. birželio 12 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/776, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austoms ir (arba) siūtoms stiklo pluošto medžiagoms nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/492, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austoms ir (arba) siūtoms stiklo pluošto medžiagoms nustatomi galutiniai antidempingo muitai (OL L 189, 2020, p. 1).

² 2020 m. birželio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/870, kuriuo importuojamiems Egipto kilmės ištisinių gijų stiklo pluošto produktams nustatomas galutinis kompensacinis muftas, galutinai surenkamas laikinasis kompensacinis muftas ir taikomas registruotiems importuojamiems Egipto kilmės ištisinių gijų stiklo pluošto produktams nustatytas galutinis kompensacinis muftas (OL L 201, 2020, p. 10).

eksportuojančios valstybės vyriausybei priskirti kitos valstybės vyriausybės suteiktas subsidijas, siekdama pagal pagrindinį antisubsidijų reglamentą³, nustatyti kompensacinį muitą už nagrinėjamojo produkto importą į Sąjungą.

Bendrojo Teismo vertinimas

Grįsdamos savo ieškinius ieškovės, be kita ko, nurodė ieškinio pagrindą, grindžiamą pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto pažeidimu; jame nustatyta, kad subsidija laikoma egzistuojančia, jei kilmės arba eksportuojančios valstybės vyriausybė skyrė finansinį įnašą. Šiuo klausimu ieškovės konkrečiai ginčija Komisijos įgyvendinimo reglamentuose išdėstytus argumentus, pagal kuriuos Kinijos valstybinių institucijų finansiniai įnašai, skirti Sueco EPB zonoje įsteigtoms bendrovėms, priskiriami Egipto vyriausybei.

Visų pirma Bendrasis Teismas atmetė ieškovių prieštaravimą, grindžiamą tuo, kad Komisija padarė teisės klaidą, aiškindama kilmės arba eksportuojančios valstybės „Vyriausybės“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktą.

Dėl sąvokos „Vyriausybė“ Bendrasis Teismas pažymėjo, kad pagrindinio antisubsidijų reglamento 2 straipsnio b punkte ši sąvoka glaustai apibrėžiama kaip apimanti kilmės valstybės ar eksportuojančios valstybės valstybines institucijas. Vis dėlto ši nuostata netrukdo finansinio įnašo priskirti nagrinėjamojo produkto kilmės arba eksportuojančios valstybės vyriausybei, remiantis konkrečiais turimais įrodymais. Be to, ta aplinkybė, kad pagal šį reglamentą reikalaujama, kad vyriausybės finansinis įnašas būtų gautas „šalies teritorijoje“⁴, nereiškia, kad jis turi būti tiesiogiai gaunamas iš kilmės arba eksportuojančios valstybės vyriausybės.

Taigi pagal pagrindinį antisubsidijų reglamentą negalima atmesti, kad finansinis įnašas, kurį Egipte įsteigtoms bendrovėms suteikė Kinijos valstybinės institucijos, o ne tiesiogiai Egipto vyriausybė, gali būti priskirtas jai, kaip kilmės arba eksportuojančios valstybės vyriausybei.

Ši išvada yra dar aktualesnė atsižvelgiant į specifines Sueco EPB zonos aplinkybes, nes Kinijos valdžios institucijos gali tiesiogiai toje zonoje įsteigtoms Kinijos bendrovėms teikti visapusišką pagalbą pagal „Sausumos ir jūros kelių“ iniciatyvą. Tokiomis aplinkybėmis negalima sutikti, kad tokio masto ekonominei ir teisinei struktūrai, kaip Sueco EPB zona, neturėtų būti taikomas pagrindinis antisubsidijų reglamentas.

Bendrasis Teismas taip pat atmetė ieškovių argumentus, kad Komisijos pateiktas pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto aiškinimas prieštarauja jo 10 straipsnio 7 daliai ir 13 straipsnio 1 daliai.

Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymėjo, kad, pirma, pagal pagrindinio antisubsidijų reglamento 10 straipsnio 7 dalį (juo Komisija, gavusi skundą, įpareigojama paraginti atitinkamą kilmės arba eksportuojančią valstybę pradėti konsultacijas siekiant išsiaiškinti situaciją) nedraudžiama konsultuotis su tos valstybės vyriausybe dėl jai priskirtinų finansinių įnašų. Šiuo atveju iš bylos medžiagos matyti, kad Komisija pasiūlė Egipto vyriausybei pradėti konsultacijas tokiais klausimais, kaip Kinijos subjektų suteiktos lengvatinės paskolos.

Antra, dėl pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 1 dalies, pagal kurią kilmės arba eksportuojanti valstybė, be kita ko, gali panaikinti ar apriboti subsidiją arba imtis kitų priemonių jos poveikiui kompensuoti, tokia galimybė išlieka tais atvejais, kai finansinį įnašą galima priskirti tos valstybės vyriausybei. Taigi Egipto vyriausybė galėjo nutraukti glaudų bendradarbiavimą su Kinijos vyriausybe dėl finansinių įnašų arba pasiūlyti priemonių aptariamų subsidijų poveikiui apriboti.

Darytina išvada, kad nei pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktas, nei šio reglamento sistema nedraudžia priskirti Kinijos vyriausybės finansinio įnašo Egipto, kaip kilmės arba eksportuojančios valstybės, vyriausybei tokiu atveju, koks nagrinėjamas šioje byloje.

³ 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 55).

⁴ Pagrindinio antisubsidijų reglamento 5 konstatuojamoji dalis.

Galiausiai, priešingai, nei teigė ieškovės, šią išvadą patvirtina Sutarties dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių⁵, pagal kurią turi būti aiškinamas pagrindinis antisubsidijų reglamentas, 1 straipsnio nuostatos.

Pagal tos sutarties 1 straipsnio 1 dalies a punkto 1 papunktį (jį siekiama įgyvendinti pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsniu) subsidija suprantama kaip vyriausybės arba valstybinės institucijos „vienos iš“ PPO narės teritorijoje skirtas finansinis įnašas. Todėl šia formuluote neatmetama galimybė, kad trečiosios šalies finansinis įnašas gali būti priskirtas kilmės arba eksportuojančios valstybės vyriausybei, nes pakanka, kad vyriausybės ar bet kurios valstybinės institucijos finansinis įnašas būtų skirtas „vienos iš“ PPO narės teritorijoje.

Atsižvelgdamas į šiuos argumentus, Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad Komisija teisingai aiškino pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktą, o ieškovių pateiktą ieškinio pagrindą atmetė. Bendrasis Teismas taip pat atmetė kitus abiejuose ieškovių ieškiniuose išdėstytus ieškinio pagrindus, vadinasi, ir abu šiuos ieškinius.

PASTABA: Ieškiniu dėl panaikinimo siekiama panaikinti Sąjungos teisei prieštaraujančius Sąjungos institucijų teisės aktus. Tam tikromis sąlygomis valstybės narės, Sąjungos institucijos ir asmenys Teisingumo Teisme arba Bendrajame Teisme gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo. Jeigu ieškinys pagrįstas, teisės aktas panaikinamas. Atitinkama institucija turi užpildyti teisės spragą, kuri gali atsirasti panaikinus teisės aktą.

PASTABA: Apeliacinis skundas tik teisės klausimais dėl Bendrojo Teismo sprendimo ar nutarties gali būti paduotas Teisingumo Teismui per du mėnesius ir dešimt dienų nuo tokio sprendimo ar nutarties įteikimo dienos.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Bendrojo Teismo.

Visas sprendimų ([T-480/20](#) ir [T-540/20](#)) tekstas nuo jų paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Marta Osleja ☎ (+352) 4303 6005.

Likite su mumis!

⁵ 1994 m. balandžio 15 d. Marakeše sudarytos sutarties, įsteigiančios Pasaulio prekybos organizaciją (PPO) (OL L 336, 1994, p. 3), 1A priede išdėstyta Sutartis dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (OL L 336, 1994, p. 156).